

Rapport

h2>Klacht

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen Klacht

Verzoeker is op 29 maart 2007 op de snelweg aangereden door een vrachtwagen. Deze is na de aanrijding doorgereden. Hiervan heeft verzoeker dezelfde dag aangifte gedaan bij het regionale politiekorps Gelderland-Zuid.

Verzoeker klaagt erover dat zowel het regionale politiekorps Gelderland-Zuid als het Korps landelijke politiediensten (KLPD) zijn aangifte niet goed heeft afgehandeld, door het proces-verbaal gedurende vijf maanden steeds ter behandeling naar elkaar toe te sturen zonder in de tussentijd opsporingshandelingen te verrichten.

Tevens klaagt verzoeker erover dat de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid zijn verzoek om schadevergoeding heeft afgewezen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid en het KLPD, is gegrond ten aanzien van het behandelen van de aangifte, wegens schending van het vereiste van goede samenwerking.

De Nationale ombudsman heeft met instemming ervan kennis genomen dat de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de door verzoeker geleden schade heeft vergoed.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman doet de Raad van Korpschefs i.o. de aanbeveling om een eenduidige uitleg te geven over het convenant, zodat de taakverdeling bij het afhandelen van aanrijdingen op de rijkssnelwegen niet tot discussies kan leiden.

Feiten, visies en motivering van het oordeel

Wat is er gebeurd?

Verzoeker was op 29 maart 2007 na een aanrijding op de snelweg bij knooppunt Valburg 's avonds naar de politie in Nijmegen gegaan om daar aangifte te doen van doorrijden na aanrijding. Een vrachtwagen had in de file uitgevoegd naar de rijbaan waarop verzoeker reed en was daarbij tegen de auto van verzoeker aangereeden. Ondanks claxonneren was de vrachtwagenchauffeur doorgereden.

De politie Nijmegen nam de aangifte op, maar er werden verder geen onderzoekshandelingen verricht, zoals direct of de volgende dag collega's verzoeken langs het transportbedrijf te gaan om de schade aan de vrachtwagen vast te stellen. Dit is binnen het korps wel de gebruikelijke gang van zaken, aldus de korpsbeheerder.

De politie Nijmegen stuurde de aangifte vervolgens op 17 april 2007 ter behandeling door naar het KLPD. Dit korps is volgens een convenant uit 2004 de aangewezen partij om ongevallen die op de rijksnelweg plaatsvinden af te handelen, aldus de korpsbeheerder (zie Achtergrond).

Toen verzoeker, die niet op de hoogte was van het doorsturen van de aangifte, op 15 mei 2007 telefonisch bij de politie Nijmegen navraag deed naar de stand van zaken, bleek de aangifte in mei 2007 door het KLPD teruggestuurd te zijn naar Nijmegen. Er was in de tussentijd niets met de aangifte gedaan.

Verzoeker maakte met een medewerkster van het KLPD, mevrouw B., de afspraak dat de aangifte dezelfde dag weer door de politie Nijmegen naar het KLPD gestuurd zou worden. Dit verzoek legde hij bij de politie Nijmegen neer.

Op 1 juni 2007 belde mevrouw B. op, waar het proces-verbaal bleef. Bij navraag bleek dat de politie Nijmegen de aangifte naar het verkeerde adres had gestuurd. Nogmaals werd de aangifte naar het KLPD gestuurd.

Eind augustus 2007 belde de heer M. van de verkeerspolitie van het KLPD verzoeker op om te informeren naar de gang van zaken bij de aanrijding. De heer M. sprak zijn verbazing uit dat de vrachtwagenchauffeur nooit was gehoord. Ook gaf hij aan dat hij verwachtte dat de verzekeringsmaatschappijen er onderling wel uit zouden komen. Dit bleek niet het geval te zijn. De vrachtwagenchauffeur ontkende de aanrijding met als gevolg dat verzoeker zijn eigen risico moest betalen en terugviel in schadevrije jaren.

In oktober 2007 bleek dat het op dat moment nog instellen van een onderzoek geen zin meer had. In overleg met het Openbaar Ministerie werd eind november 2007 besloten niets meer met de aangifte te doen.

Verzoeker was niet tevreden met deze gang van zaken en diende een klacht in bij de politie Gelderland-Zuid. Hij stelde aan de kaak dat er niet onmiddellijk contact was opgenomen met de wederpartij en stelde dat hij de dupe is geworden van het niet juist afhandelen van de aangifte. Verzoeker kreeg gelijk voor wat betreft het niet direct contact opnemen met het transportbedrijf. Dit had in dit geval, nu de chauffeur was doorgereden, wel van de politieambtenaren mogen worden verwacht. Voor wat betreft de andere klacht, werd verzoeker verwezen naar het KLPD, omdat de aangifte volgens de korpsbeheerder door dat korps behandeld had moeten worden.

Met dit oordeel in de hand, diende verzoeker een verzoek om schadevergoeding in bij de korpsbeheerder. Dit verzoek werd afgewezen met een verwijzing naar het ontbreken van causaal verband tussen de schade die verzoeker had geleden en het nalaten door de politie om de schade bij het transportbedrijf te bekijken. Als de politie wel was gaan kijken, was er wellicht geen schade geconstateerd en de chauffeur had nog steeds kunnen verklaren dat hij niets van de aanrijding had gemerkt. In dat geval had verzoeker nog steeds schade kunnen lijden, aldus de politie.

Verzoeker wendde zich vervolgens tot de Nationale ombudsman met het verzoek om een onderzoek in deze zaak.

I. Ten aanzien van het behandelen van de aangifte

Hoe kijkt verzoeker ertegen aan?

Volgens verzoeker ligt de verantwoordelijkheid voor het afhandelen van de aangifte niet alleen bij het KLPD maar ook bij de politie Gelderland-Zuid. Als de politie in Nijmegen direct de betreffende chauffeur had gehoord en had geconfronteerd met de ontstane situatie op de weg, had de schade bewezen kunnen worden, volgens verzoeker.

Wat is de visie van betrokken ambtenaar F. van het KLPD?

De heer F. had, nadat hij eind augustus 2007 kennis had genomen van de aangifte, de zaak bij zijn collega M. neergelegd met het verzoek om onderzoek te doen naar de vrachtwagenchauffeur. M. had hem verteld dat het transportbedrijf van niets wist en geen schade had geleden. F. schreef dat het hem uit ervaring bekend was dat in het geval er sprake is van een doorrijder na aanrijding, er direct onderzoek gedaan moet worden om te voorkomen dat sporen die de waarheid aan het licht kunnen brengen, verloren gaan.

Eind oktober 2007 had hij nog gesproken met mevrouw S., een leidinggevende bij de politie Gelderland-Zuid, en aangegeven dat hij bij verzoeker terug zou komen op de zaak. Echter, gezien de tijd die was verstreken, omdat er geen getuigen bekend waren en het transportbedrijf en de chauffeur ontkenden dat er wat was gebeurd, was het niet meer zinvol om een proces-verbaal op te maken. F. had eind november 2007 nog overleg gehad met de parketsecretaris van de afdeling verkeer van het arrondissementsparket Arnhem,

maar deze zag ook te weinig indicatoren om met vrucht een strafrechtelijk onderzoek op te starten.

F. was van mening dat, los van het convenant of overige afspraken, verzoeker de dupe was geworden van nalatig optreden van de politie in het algemeen.

Wat is de visie van politieambtenaar C. van de politie Gelderland-Zuid?

Mevrouw C. was degene die de aangifte op 29 maart 2007 had opgenomen. Zij had de aangifte doorgeleid naar de taakgroep verkeer. Zij was daarna niet meer bij de afwikkeling van de aangifte betrokken geweest. De taakgroep controleert of de aangifte juist is opgenomen en daarna wordt deze afgehandeld door een (senior)projectagent. Daarna stuurt deze de aangifte naar de districtadministratie die de aangifte vervolgens weer doorstuurt naar de juiste afdeling om de aanrijding in behandeling te nemen. Deze afdeling was in dit geval het KLPD geweest, aldus mevrouw C. Zij verklaarde nog dat het vrachtwagenbedrijf die avond gesloten was. De schade had die avond dus niet kunnen worden vastgesteld.

Wat is de visie van de korpsbeheerder?

De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De politie Gelderland-Zuid had volgens (werk)afpraak de zaak doorgestuurd naar het KLPD. Dit was op 17 april 2007 gebeurd. De periode tussen de aangifte en het doorsturen was gebruikt voor de administratieve afhandeling van het dossier (controleren, verwerken en uitboeken van de zaak). Nadat de aangifte weer terug bij de politie Nijmegen was gekomen met de mededeling dat het KLPD er niets mee ging doen, is deze na overleg met het KLPD in juni 2007 weer teruggestuurd. Het KLPD heeft vervolgens de aangifte pas op 22 oktober 2007, na bemiddeling door de politie Gelderland-Zuid, in behandeling genomen. De korpsbeheerder is van mening dat de vertraagde afhandeling van de aangifte niet aan de politie Gelderland-Zuid te wijten is.

De korpsbeheerder merkte nog op dat de politie Gelderland-Zuid, hoewel niet verplicht, wel had kunnen c.q. had behoren te bewerkstelligen dat de schade na de aanrijding was bekeken. Omdat de aanrijding niet in de eigen regio was gebeurd (knooppunt Valburg ligt in de politieregio Gelderland-Midden) en daarnaast op de snelweg had plaatsgevonden, zou de politie Gelderland-Zuid dit niet zelf hoeven doen. Wel had zij dit aan de plaatselijke politie kunnen verzoeken, aldus de korpsbeheerder.

Over het convenant waaraan werd gerefereerd, merkte de korpsbeheerder het volgende op. Tussen de korpsen en het KLPD bestaat een operationele afspraak dat het KLPD aanrijdingen op snelwegen behandelt. Deze afspraak is vastgelegd in het 'Advies van de Raad van Hoofdcommissarissen over het implementatieplan van het project' (zie Achtergrond). Het stuk is wel vastgesteld door de Raad van Hoofdcommissarissen (tegenwoordig: Raad van Korpschefs in oprichting), maar niet ondertekend. Desondanks

wordt er in de praktijk wel naar gehandeld, aldus de korpsbeheerder.

Wat is de visie van de minister?

De minister is van oordeel dat het KLPD in deze zaak niet correct heeft gehandeld. Zo was de aangifte teruggestuurd naar de politie Gelderland-Zuid, zonder dat kon worden aangetoond of dit met een begeleidende brief of na telefonisch overleg was gedaan. Daarnaast had de aangifte van 1 juni tot september 2007 bij het KLPD gelegen zonder dat daar iets mee was gedaan. Ook kon het KLPD niet vaststellen wat er met de aangifte was gedaan. Tevens was het KLPD nalatig geweest door te verzuimen de vrachtwagenchauffeur te verhoren. Tot slot was ook verzuimd verzoeker schriftelijk te informeren over het overleg met het Openbaar Ministerie over de zaak en dat er niet vervolgd zou gaan worden. Dit alles leidde tot het standpunt van de minister dat verzoeker de dupe was geworden van het gebrek aan daadkracht.

De minister liet als verklaring voor het op 17 april 2007 terugsturen van de aangifte naar de politie Gelderland-Zuid weten dat de politie Nijmegen de registratieset en de verklaring met een standaard begeleidingsbrief naar het KLPD had gestuurd. In deze brief werd niet verzocht de zaak inhoudelijk te behandelen. De reden dat het KLPD de stukken naar de politie Nijmegen had teruggestuurd, was nu, na twee jaar, niet meer te achterhalen. De minister vermoedde slechts dat dit was gedaan omdat niet bleek waarom de stukken werden toegezonden en wat er van het KLPD werd verwacht.

Over het onderzoek dat eind augustus 2007 door de heer M. was gedaan bleek dat de vrachtwagenchauffeur wel bij zijn leidinggevende had gemeld dat er iets was gebeurd, maar dat er geen schade was ontstaan aan het voertuig. De heer M. had er bij het transportbedrijf op aangedrongen het voorval alsnog bij de verzekeringsmaatschappij te melden. De heer M. had dit na overleg met verzoeker gedaan, om wellicht toch nog iets voor hem te kunnen betekenen. De zaak had immers al zo'n lange tijd stilgelegen en de verwachting was nihil dat nader onderzoek nog bewijs zou opleveren.

Met betrekking tot het convenant merkte de minister op dat in dit rapport afspraken zijn vastgelegd over de invulling van de zelfstandige "blauwe" taken van het KLPD, zoals voor de dienst verkeerspolitie. De dienst verkeerspolitie is onder andere belast met het behandelen van ongevallen op de aangewezen autosnelwegen. In de praktijk betekent dit, volgens de minister, dat de dienst verkeerspolitie aanrijdingen op autosnelwegen behandelt voor zover de capaciteit van het KLPD dat toelaat. In de overige gevallen wordt dat gedaan door het regiokorps van het gebied waar de aanrijding heeft plaatsgevonden. Bij het behandelen van aanrijdingen moet worden gedacht aan het optreden op de plaats van het ongeval waarbij de verkeersveiligheid en de doorstroming van het verkeer van belang zijn. In dit specifieke geval waarvan later op de dag aangifte was gedaan bij de politie Gelderland-Zuid, hoorde de betreffende verbalisant contact op te nemen met de plaatselijke politie van de plaats waar de eigenaar van de tegenpartij is gevestigd (in dit

geval Zundert). De verbalisant had de plaatselijke politie moeten verzoeken om de betreffende vrachtauto te onderzoeken op sporen van een aanrijding. Ook dienden daarover de eigenaar en bestuurder verhoord te worden. Dit is in dit soort gevallen de gangbare procedure, aldus de minister.

Waaraan toetst de Nationale ombudsman?

Het vereiste van goede samenwerking houdt in dat overheidsinstanties bij het vervullen van hun taken niet primair kijken naar de organisatiebelangen en doelen van de eigen organisatie, maar in het belang van burgers, bedrijven en instellingen goed samenwerken, zelfs als die samenwerking nadelen oplevert voor een bepaalde overheidsinstantie. Dit brengt met zich mee dat als een aangifte wordt gedaan die meerdere korpsen betreft, overleg moet plaatsvinden over wie de zaak gaat afhandelen.

Hoe luidt het oordeel?

De Nationale ombudsman is van oordeel dat beide korpsen bij de afhandeling van deze aangifte steken hebben laten vallen. Het is duidelijk dat er pas enkele maanden nadat de aangifte was opgenomen overleg heeft plaatsgevonden tussen de politie Gelderland-Zuid en het KLPD. Door het zonder toelichting heen en weer zenden van de aangifte, is bij beide korpsen onduidelijk gebleven wat er met de zaak moest gebeuren en wie wat zou doen. Dit heeft met zich meegebracht dat de aangifte niet het vervolg heeft gekregen dat een burger mag verwachten, namelijk het doen van opsporingsonderzoek. Doordat er veel tijd verloren is gegaan, was het aantreffen van mogelijke sporen op de vrachtwagen in een later stadium uitgesloten. Dit heeft mogelijk gevolgen gehad voor de schadeafhandeling van de aanrijding voor verzoeker. De Nationale ombudsman is dan ook van mening dat de beide korpsen de eerste maanden na de aangifte te weinig oog voor de belangen van verzoeker hebben gehad.

Daarnaast constateert de Nationale ombudsman een verschillende uitleg van de taak van het KLPD bij het afhandelen van aanrijdingen op de rijksnelwegen. De korpsbeheerder neemt het standpunt in dat alle aanrijdingen op de snelweg door het KLPD worden afgehandeld. De minister stelt dat dit slechts gebeurt bij zaken die de verkeersveiligheid en -doorstroming betreffen dan ook nog eens als de capaciteit dit toelaat. In alle andere gevallen zal het regionale korps de zaak op zich moeten nemen. De Nationale ombudsman is ervan overtuigd dat tijdig contact tussen de korpsen dit verschil in opvatting boven tafel had kunnen krijgen. Wat weer tot gevolg had gehad dat de aangifte snel door de juiste partij was opgepakt.

Welk korps uiteindelijk verantwoordelijk is voor het afhandelen van welk soort aanrijdingen op de snelweg, is niet aan de Nationale ombudsman om te bepalen. Daar zal de Raad van Korpschefs zich over moeten uitlaten. De Nationale ombudsman doet daarom de aanbeveling aan deze Raad om hierover een duidelijk standpunt in te nemen.

Het geheel overziend is de Nationale ombudsman van oordeel dat hier is gehandeld in strijd met het vereiste van goede samenwerking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het vergoeden van de schade

Hoe kijkt verzoeker ertegen aan?

Verzoeker stelt dat de gang van zaken bij het afhandelen van zijn aangifte nadelige gevolgen voor hem heeft gehad. De chauffeur is nooit gehoord en zelf heeft hij deze man niet te pakken kunnen krijgen. Hij werd verwezen naar de verzekeringsmaatschappij. Verzoeker vindt de reden van de afwijzing van de schade door de politie Gelderland-Zuid vergezocht en op zijn minst discutabel (zie voor de reactie onder Wat is er gebeurd?). In zijn ogen maakte de korpsbeheerder zich wel heel makkelijk van de claim af.

Wat heeft de Nationale ombudsman de korpsbeheerder en minister in overweging gegeven bij het voorleggen van deze klacht?

De Nationale ombudsman heeft op 24 juni 2009 een rapport uitgebracht over behoorlijk omgaan met schadeclaims (rapport 2009/135). In dit rapport geeft de Nationale ombudsman de overheid een vijftiental belangrijke spelregels die hierbij in de dagelijkse praktijk kunnen worden gehanteerd. Een van deze spelregels betreft de coulante opstelling van de overheidsinstantie bij het beoordelen van een verzoek om schadevergoeding. Dit kan onder andere met zich meebrengen dat indien vaststaat dat een overheidsinstantie een fout heeft gemaakt, en de burger problemen heeft om de omvang van de schade met hard bewijs te staven, de overheidsinstantie zich coulant opstelt.

De Nationale ombudsman legde aan de korpsbeheerder en de minister de vraag voor of zij, met het oog op deze nieuwe handreiking, aanleiding zagen om het verzoek om schadevergoeding (alsnog) geheel of gedeeltelijk te honoreren?

Wat is de visie van de korpsbeheerder?

De korpsbeheerder bleef bij zijn standpunt dat er geen reden was om geheel onverplicht en zuiver uit coulance over te gaan tot het vergoeden van schadevergoeding. Hij gaf aan bekend te zijn met het rapport van de Nationale ombudsman over het behoorlijk omgaan met schadeclaims. Hoewel hij zich kon vinden in de vier aangereikte uitgangspunten van een conflictoplossende, coulante, terughoudende processuele en proactieve opstelling, waren er in zijn ogen in deze zaak geen aanknopingspunten die zouden behoren te leiden tot enige vergoeding van de gestelde schade door de politie Gelderland-Zuid.

Om deze opvatting te staven verwees hij naar de brief van 16 mei 2008 waarin inhoudelijk op de vordering was gereageerd. Hierin was het in de ogen van de politie ontbreken van

causaal verband tussen het niet onmiddellijk contact opnemen met het transportbedrijf en de ontstane schade toegelicht. De korpsbeheerder voegde hier nu aan toe dat ook indien de politie Nijmegen had bewerkstelligd dat de schade snel(ler) na de aanrijding bekeken was, dit niets had veranderd aan het verdere verloop van de kwestie na de aangifte en niets had veranderd aan de schadeposten die verzoeker vordert. Hij achtte deze schending van de behoorlijkheidsnorm te gering om tot vergoeding van de schade over te gaan.

Wat is de visie van de minister?

De minister was bereid de schade die verzoeker had geleden te vergoeden. Zij was van mening dat het KLPD, voor wat betreft het politieoptreden, de zaak niet correct heeft behandeld. Het gebrek aan daadkracht bij het oppakken van deze aangifte heeft nadelige gevolgen gehad voor verzoeker. Daarom besloot zij over te gaan tot het betalen van de geclaimde € 350. Zij liet het aan de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid over of hij alsnog een deel van de schade voor zijn rekening wilde nemen.

Wat was de reactie van verzoeker hierop?

Verzoeker liet weten dat hij zich nog steeds niet kon vinden in de reactie van de korpsbeheerder. Maar, hij moest concluderen dat door tussenkomst van de Nationale ombudsman zijn klacht tot tevredenheid, voor wat de vergoeding van de schade betreft, was opgelost. Wat hem betreft kon de zaak als afgedaan worden beschouwd.

Wat is de visie van de Nationale ombudsman?

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennis genomen van de beslissing van de minister om de schade die verzoeker heeft geleden te vergoeden. Verzoeker heeft aangegeven dat de zaak wat hem betreft als afgedaan kan worden beschouwd. De Nationale ombudsman ziet in dit licht geen aanleiding om een oordeel te geven over de klacht. Hij onthoudt zich dan ook van een oordeel.

Onderzoek

Op 18 mei 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Oosterhout, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid en het Korps landelijke politiediensten (KLPD).

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid (de burgemeester van Nijmegen), respectievelijk de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd aan de korpsbeheerder en de minister verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking

hebben.

Daarnaast werd aan de bij de klacht betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan de korpsbeheerder en de minister een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder, betrokken ambtenaar F., verzoeker en de minister deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De overige betrokkenen gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 13 mei 2009, met bijlagen, waaronder op deze zaak betrekking hebbende correspondentie tussen verzoeker en de politie Gelderland-Zuid en het KLPD over de afhandeling van de aangifte en het verzoek om schadevergoeding.

Reactie van betrokken ambtenaar F. van 17 augustus 2009.

Reactie van betrokken ambtenaar C. van 22 augustus 2009.

Standpunt van de korpsbeheerder van 6 oktober 2009, met bijlagen, waaronder het protocol over de samenwerking tussen het KLPD en de politieregio's van 19 augustus 2004.

Standpunt van de minister van 5 oktober 2009, met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 6 november 2009.

Achtergrond

Advies van de Raad van Hoofdcommissarissen over het implementatieplan van het project "Versterking samenwerking KLPD - politieregio's" van 19 augustus 2004

"4.1.2. Zelfstandige taken van het KLPD op de weg

Het KLPD is verantwoordelijk voor de handhaving van branchegerelateerde regelgeving voor het beroepsgoederen- en personenvervoer op alle autosnelwegen in geheel Nederland. Dit betreft zowel verkeers-, vervoers- als ladingvoorschriften. Over de situatie op het gehele autosnelwegennet heeft het KLPD feitenkennis en stelt analyses op, zodat zij haar expertiserol binnen de Nederlandse politie kan waarmaken. De DVP (Dienst verkeerspolitie; N.o.) zorgt voor landelijke gestandaardiseerde Incident Management Protocollen voor surveillance, handhaving en afhandeling verkeersongevallen op de autosnelweg. Daarbij zorgt zij voor kennisoverdracht aan en ondersteuning van de Politieregio's.

De DVP voert haar toezicht op verkeersveiligheid en mobiliteit met een gegarandeerde bezetting uit op de 17 geprioriteerde trajecten. Deze trajecten zijn geselecteerd op grond van verkeersintensiteit, economisch belang bij doorstroming en aantallen incidenten. In vergelijking met de huidige praktijk zijn enkele witte vlekken binnen deze trajecten opgevuld en is in het noorden het traject verlengd. Op deze trajecten handhaaft DVP de branchegerelateerde regelgeving voor alle vervoer en handelt het KLPD alle verkeersongevallen af en zorgt zij voor de administratieve coördinatie en verwerking.

Beleidsmatig is de portefeuillehouder verkeer van de RHC (Raad van Hoofdcommissarissen; N.o.) de vertegenwoordiger van de Nederlandse politie. Onder leiding van deze portefeuillehouder zal een principiële discussie gestart worden over de wijze waarop de Nederlandse politie omgaat met het Hoofdwegennet als onderdeel van de infrastructuur."

Achtergrond

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.